

[Indenrigsministeren.]

ning — et æret Medlem af Partiet Venstre her i Tinget var med i denne enstemmige Indstilling. Der er siden ændret en lille Smule i dette Forslag, men hele Princippet er det samme; Grænsen for, hvornaar Erhvervsskatten skal kunne betales, er sat noget ned, ikke ud fra ensidige Synspunkter, men efter en Afvejning af de modstaaende Interesser, som smaa og store Købstæder har; der er taget noget mere Hensyn til de smaa Købstæders særlige Forhold end i det oprindelige Lovforslag. Endelig er der Aktieselskabsbeskatningen; Forhøjelsen til de 5 pCt. er ogsaa et Ønske, der er kommet fra de kommunale Organisationer.

Derfor er der overhovedet ingen Mening i at sige til mig, at dette er et ensidigt Forslag, hvor man ikke har villet tage Hensyn til Ønsker og Argumenter fra andre Sider. Sandheden er den, at Det konservative Folkeparti gennem 3—4 Aar har nægtet at tage Hensyn til de Ønsker, der er fremsat af kommunale Organisationer. Det er ikke den ærede Ordfører for Det konservative Folkeparti, der i Dag staar som Talsmand for den brede Opfattelse Landet over af disse Spørgsmaal, men det er det ærede Medlems Parti, der gennem 3—4 Aar har modsat sig dette, og det er mig, som Gang paa Gang har ført det frem og forhaabentlig nu ogsaa faar Lejlighed til at gennemføre det. Et æret Medlem udtalte i det andet høje Ting, at Regeringspartierne og jeg ikke vilde forhandle med de andre Partier. Det er ganske urigtigt. Jeg har paa ethvert Punkt søgt at komme i Forhandling med de ærede Partier, men jeg skal erkende med meget ringe Held. Jeg skal nævne et Eksempel derpaa. Ved det første Samraad, jeg var tilkaldt til i Folketingsudvalget, rejste den konservative Ordfører over for mig Ønsket om, at Statstjenestemænd blev inddraget under Erhvervsbeskatningen. Jeg sagde som altid, at paa dette Omraade kunde der anføres Argumenter for og imod, men jeg erkendte, at Argumenterne derfor var saa vægtige, at jeg meget gerne skulde tage dette Spørgsmaal op til Overvejelse. Samtidig havde det ærede Medlems Parti stillet et Ændringsforslag, der vilde gøre Statstjenestemænd fuldt erhvervsskattepligtige i næsten alle Landets Kommuner. Paa den Foranledning, her var givet, udarbejdede jeg saa et Ændringsforslag, som medførte, at Statstjenestemænd vilde blive erhvervsskattepligtige med Halvdelen af deres Indkomst. Da jeg kom tilbage til Udvalget, nægtede man imidlertid enhver Forhandling derom og angreb mig paa det

voldsomste i Folketinget, fordi jeg var gaaet ind deri. Se, der skal to Parter til at forhandle, og naar man paa Forhaand — formentlig af politiske Grunde — ikke vil være med til Vedtagelse af en Lov, kan jeg ikke tilvejebringe Resultater i saa Henseende. Jeg har her blot nævnt et enkelt Eksempel paa, under hvilke Vilkaar jeg paa dette Omraade har søgt at medarbejde.

Den ærede Ordfører for Det konservative Parti talte om, at den store Del af Skatteyderne ingen Interesse fik i Kommunens økonomiske Styre. Med mit Kendskab til Forholdene i talrige Kommuner, Landkommuner og Bykommuner, maa jeg rigtignok sige, at jeg har Indtrykket af, at de smaa Skatteydere, som det ærede Medlem kalder dem, har i høj Grad økonomisk Interesse i, om Skatterne er store eller smaa. Vi har Eksempler paa, at smaa Indkomster paa 1300—1400 Kr. i Øjeblikket kan komme til at betale baade 50, 60 og 70 Kr. i Kommuneskat, og det ærede Medlem maa tro, at den, der har en saadan Indkomst, i lige saa høj Grad nærer Ønske om, at denne Skat skal gaa ned, som den Matador i den paagældende By, der maaske synes, at han er den, hvorpaa hele Byens økonomiske Velfærd hviler.

Naar det ærede Medlem satte Spørgsmaalet om, i hvilken Grad Skatterne hvilede paa større og mindre Indkomster, i Relation til Valutaspørgsmaalet, vil jeg udtale en vis Tvivl om, hvorvidt de store Indkomsthaveres Forbrug ikke ligger i nok saa høj Grad paa indførte Varer som de mindre Indkomsthaveres. Det vilde jeg tro, saa hvis man endelig skulde se Sagen fra det Synspunkt, er det muligt, at en noget højere Beskatning af visse store Indkomster vilde sætte Forbruget af udenlandske Varer ned paa gavnlig Maade, selv om jeg selvfølgelig ikke tillægger det større Betydning i denne Forbindelse.

Det ærede Medlem sagde endvidere, at Erhvervsskatte reglerne var meget udviklede, og jeg vil ikke benægte, at de er udviklede. Det er de nuværende Erhvervsskatte regler ogsaa; hver Gang jeg skal til at skanne over de nuværende Erhvervsskatte regler, maa jeg lære dem igen — jeg kan aldrig huske dem, naar der er gaaet nogen Tid. De kommende Regler er ogsaa udviklede, men de er dog ikke mere udviklede, end at Venstrepartiet i Folketinget med stor Bravour førte Ændringsforslag frem, der vilde gøre dem langt, langt mere udviklede, og det hævdedes fra den Side, at man nok alligevel skulde kunne forstaa dem.